

ŠEZNAME ADRESÁTŮ II. SVAZKU LISTŮ BOŽENY NĚMCOVÉ

Bendl, Václav Čeněk (1833—1870), katolický kněz, český spisovatel užíval pseudonymů V. Č. Bendl Stránický a Fabián Čočka (jako humorista časopisu Rachejtle, 1854—1855); vynikl zejména jako překladatel A. S. Puškina (Básně rozpravné, 1859—1860). Listy č. 191, 192.

Čermáková, Josefina, roz. Veselá, matka malíře Jaroslava Čermáka. List č. 121.

Dobšínský, Pavol (1828—1885), evangelický farář v Drienčanech, v letech 1858—1861 profesor v Banské Štiavnici. Sbíral a vydával pověsti, pořekadla, obyčeje, hry, příspěvky jazykovědné, literární historik. List č. 162.

Frič, Josef Václav (1829—1890), syn JUDra Josefa Friče, revolucionář z r. 1848, básník, publicista, působil také jako redaktor zahraničních českých časopisů, redaktor almanachu Lada Niola (1854). List č. 127.

Hanka, Václav (1791—1861), spisovatel, básník a filolog, bibliotekář Národního musea. Listy č. 113, 115.

Hanuš, Ignác Josef (1812—1860), prof. university pražské, r. 1852 zvaný svého místa, pak bibliotekář Universitní knihovny, filosof, hegelian, literární historik, r. 1851 člen Českomoravského bratrstva, důvěrný přítel B. Němcové. List č. 106.

Helcelet, Jan (1812—1876), profesor českého jazyka a literatury v Brně, redaktor kalendáře Koleda, člen Klácelova Českomoravského bratrstva z r. 1851, důvěrný přítel B. Němcové. Listy č. 136, 170.

Hlavsová, Anna Milina (1811—1892), dcera mlynáře z Nových mlýnů na někdejším Primátorském ostrově u tehdejšího Mostu císaře Františka Josefa, dnešního mostu Švermova, proti Letné; mlýn měl číslo popisné 1242-II. List č. 131.

Hušek, Jan Hostivít (1815—1872), hospodářský správce z Jindic u Uhlířských Janovic, hospodářský spisovatel. List č. 112.

Chalupka, Samo (1812—1883), ev. farář v Horné Lehote, bratr Jána Chalupky (1791—1871), ev. faráře v Brezně. Oba bratři byli spisovatelé, Samo vynikající básník, Ján dramatik. Listy č. 160, 185.

Jeřábková, Kateřina, majitelka nakladatelství v Praze, nakladatelka Po horské vesnice. List č. 141.

- Jurenka*, Hanuš MDr (1831—1882), studentský druh V. Č. Bendla z družiny almanachu Lady Nioly (1854), pak lékař v Březnici, také literárně činný. Listy č. 122, 130, 142, 161.
- Kolovrat Krakovský*, Hanuš, vlastně Jan Karel (1794—1872), pán na prácheňské Březnici, vlastenec, hrabě Březenský z „Pohorské vesnice“, mecenáš B. Němcové. Listy č. 144, 168.
- Lambl*, Vilém Dušan (1824—1895), MDr, revolucionář z r. 1848, žurnalista, spolupracovník K. Havlíčka, jeho dopisovatel z Balkánu, profesor lékařství na universitách v Charkově a Varšavě. List č. 176.
- Lamblová*, Eliška, sestra Viléma Dušana Lambla. Listy č. 118, 152, 172.
- Lešikar*, Josef Lidumil (nar. r. 1806 v Herborticích na rozhraní Čech a Moravy), krejčí, čtenář Havlíčka, Národních novin, Em. Arnolda, r. 1853 se vystěhoval do Ameriky. Ve válce Severu proti Jihu trpěl pro své přesvědčení abolitionistické. List č. 177.
- Marek*, Antonín (1795—1877), spisovatel, buditel z družiny Josefa Jungmanna, v l. 1824—1876 děkan v Libuni u Turnova, mecenáš Boženy Němcové. Listy č. 119, 124.
- Mencl*, Josef Branislav (1815—1864) z Karlína, měšťan pražský, vynikající kovolitec, mecenáš B. Němcové. List č. 159.
- Michenet*, Jacques — švagr Boženy Němcové, muž její sestry Marie. Žil v Zaháni jako hofmistr při dvoru kněžny Dorothy Talleyrandové. List č. 183.
- Mužáková*, Johana, roz. Johana Rottová (1830—1899), žena profesora kreslení Petra Mužáka, spisovatelským jménem Karolina Světlá. Listy č. 96, 97, 99, 103, 109.
- Neznámý* — snad některý z úředníků Českého musea. List č. 187.
- Němcová* Dora, vl. Theodora, Bohdana, dcera Němcových. List č. 150.
- Němec*, Hynek, nejstarší syn Němcových, narodil se r. 1838, zesnul 19. října 1853. List č. 108.
- Němec*, Josef (1805—1879), muž Boženy Němcové. Listy č. 125, 145, 147, 148, 149, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 190, 195.
- Němec*, Karel (1839—1901), druhorozený syn Němcových, zahradník v Praze, v Zaháni, v Postupimi, nakonec ředitel zahradnických škol v Táboře a v Troji. Listy č. 108, 151, 165, 167, 169, 171, 174, 175, 178, 179, 180, 181, 184, 186, 189, 193, 194.
- Palacký*, František (1798—1876), historiograf českého národa. List č. 182.
- Panklová*, Adéla, sestra Boženy Němcové, nar. 1835, provdaná pak po prvé za berlínského obchodníka Peina. Víme o ní, že byla živa ještě r. 1888. List č. 188.

- Panklová*, Terezie (1805—1863), matka Boženy Němcové, trávící své stáří v Zaháni u zetě hofmistra Jacqua Micheneta jako zaměstnankyně vévodkyně Dorothey Talleyrandové. Listy č. 166, 173.
- Pospíšil*, Jaroslav, vl. Jan (1812—1889), pražský knihkupec a nakladatel, vydavatel Národních báchorek a pověstí B. Němcové a Babičky. Listy č. 126, 133, 135, 139, 140.
- Prošek*, Jindřich, JUDr — úředník, přítel Němcových z jejich darmotského pobytu v l. 1852—1855. List č. 138.
- Prošková*, Josefina — žena JUDr Jindřicha Proška. List č. 138.
- Purkyně*, Jan Evangelista (1787—1869), profesor fysiologie na Karlově universitě, mecenáš B. Němcové. Listy č. 104, 114, 116, 132, 143.
- Rottová*, Žofie (1833—1897), provdaná za MDr Josefa Podlipského, spisovatelským jménem Sofie Podlipská. Listy č. 98, 100, 101, 105, 107, 110, 111.
- Sládkovič*, Andrej, vlastním jménem Ondrej Braxatoris (1820—1872), od r. 1847 evangelický farář v Hrochoti, od r. 1858 v Radvani. Významný slovenský básník. List č. 164.
- Šafařík*, Vojtěch (1829—1902), syn Pavla Josefa Šafaříka, od r. 1868 prof. chemie na české technice, od r. 1892 profesor astronomie na též ústavě. List č. 146.
- Šembera*, Alois Vojtěch (1807—1882), literární historik a filolog, profesor české řeči a literatury na vídeňské universitě. Listy č. 120, 123, 134, 137, 163.
- Štulc*, Václav (1814—1887), katolický kněz, spisovatel, katecheta Akademického gymnasia, od r. 1860 vyšehradský sídelní kanovník. List č. 117.
- Vrtátko*, Antonín Jaroslav (1815—1892), bibliotekář Českého musea, spisovatel, redaktor almanachu Perly české (1854). Listy č. 128, 129.
- Zechenter*, Gustav Kazimír — B. Němcová píše napořád Zechentner (1824—1908), banskobystrický stoličný lékař (do r. 1853), pak bansko-lesný lékař v Brezně (do r. 1868) a v Kremnici. Jako spisovatel předchůdce slovenského realismu v povídках a humoreskách i v cestopisech. Užíval pseudonymů Laskomerský a Josef Pinka. Jeho obšírná autobiografie vyšla v Slovenských pohledech v l. 1911—1915. List č. 102.